A MI AMFINK

IGAZGATÓI KÖSZÖNTŐ
BEMUTATKOZÁS
KELETKEZÉSTÖRTÉNET
MIÉNK ITT A TÉR
AMFITEÁTRUM KUPA
RENDEZVÉNYEK AZ AMFIBAN • BALLAGÁS
MÚLT - JELEN - JÖVŐ
VENDÉGKÖNYV
LETÖLTÉSEK

ISKOLAI RENDEZVÉNYEK AZ AMFIBAN

Sportnap, évzáró, néptánc, színházi előadás

Az Árpádban az 1960-as évektől állandó gond volt a helyszűke. Nem volt az összes diákot befogadni képes termünk, nagyobb szabású sportrendezvények megtartására alkalmas udvarunk. Ilyen körülmények között nagy segítség volt, hogy időnként kitelepülhettünk rendezvényeinkkel az amfiteátrumba. Volt, hogy a tanév utolsó hetében sportnapot tartottunk, aminek bizonyos versenyszámai és eredményhirdetése az Amfiban zajlottak. A barátságtalan iskolaudvar helyett gyakran választottuk évzárók helyszínéül a kellemesebb hangulatú amfiteátrumot. A diákság a küzdőtér füves részén helyezkedett el, itt zajlott a jutalmak átadása, „színpadként" pedig a lelátó vízszintes része szolgált (megfordítva az eredeti római kori funkciókat).

Forrás: saját gyűjteményünk

Az amfiteátrum építői a Kr. u. II. században aligha gondolták, hogy egyszer majd néptáncelőadások szórakoztatják az itt egybegyűlteket. Pedig erre is volt példa. Kevesen tudják, de az 1980-as években néptáncoktatás is volt az Árpádban.

> ***„A néptáncoktatás összefonódott a népi kultúra területeinek, jelentőségének tanításával is. Már egy év után a tanévzáró ünnepélyen az amfiteátrumban olyan nagy létszámú tánccsoport aratott sikert, amelyben fiatal tanáraink is részt vettek, így például Zelenka Tibor történelem szakos tanár."***
> (Tiszavölgyi István – iskolánk igazgatója volt 1971–1986)

Az amfiteátrum mint római kori építmény ideális helyszín volt ókori témájú előadások színrevitelére.
Bertha Irma tanárnő 1979-ben egy nagyszabású tervvel állt elő: az irodalmi színpadosokkal Sartre *Trójai nők* című tragédiáját fogják előadni, mégpedig az amfiteátrumban. Hetekig zajlottak a próbák a stílszerű helyszínen, az előadásra minden készen állt, amikor…

> ***„Közeledett a nagy nap. Jelmezt vettünk ki a kölcsönzőből, az előadás napján már a hangosítás is kitelepült, amikor hirtelen – ki tudja, honnan – irgalmatlan vihar kerekedett. Az előadás beszorult Szluha tanár úr forgófotelos-szekrényfalas klubszobájába, ahol a világot jelentő deszkák parkettamintás linóleummal voltak bevonva.
> Nem szorultak be azonban a könnyek a mi jó Irmánk szemébe. Ömlöttek azok, mint odakint a hirtelen támadt zápor,***

melyet talán maga Zeusz küldött ránk, amiért a „Trójai nőket" az Ő tudta és beleegyezése nélkül akarta színre vinni az Árpád Gimnázium irodalmi színpada. Az előadás ilyen körülmények között is nagyon jól sikerült, és egyike lett a sok-sok szép emléknek."

(Kisgyörgy Enikő – iskolánk tanulója volt 1975-1979)

Az 1987-es évzárón az 1. b osztály Plautus *A bögre* című darabját adta elő az amfiteátrumban. Kézenfekvő volt, hogy ezt az ókori komédiát egy római kori (amfi)teátrum díszletei között adják elő, ahol a jól szórakozó közönség akár el is heveredhetett a fűben. (Az osztály ezzel az előadással korábban megnyerte a Gombár Vince Alapítvány díját, a rendező Stefkó Gizella tanárnő volt.)

A színészek. Forrás: saját gyűjteményünk

…és a nézők. Forrás: saját gyűjteményünk

A 100. tanév

Gimnáziumunk a 2001-2002-es tanévben ünnepelte fennállásának 100. évfordulóját. A jubileumot szerettük volna méltóképpen megünnepelni, ezért a centenáriumi év az ünnepi rendezvények jegyében telt, melyekből kettőt az amfiteátrumban rendeztünk meg.

Az egyik a tanévnyitó volt, ami a szokásosnál ünnepélyesebb módon zajlott. Az irodalmi színpad tagjain kívül Götz Anna, a Nemzeti Színház művésze, árpádos öregdiák szavalt. Ünnepi beszédet mondott Tarlós István polgármester – szintén árpádos öregdiák – és Gyürk András országgyűlési képviselő.

Május 25-én szombaton újra visszatértünk az amfiteátrumba ünnepelni. Ezúttal családi majálist rendeztünk – délelőtt játékos sportversenyekkel, délután, illetve este a szülők, tanárok és régi diákok részére szórakoztató műsorral, zenével, tánccal, baráti találkozóval.

reher
LAS VEGAS
NEVADA

Dreher
PEPSI

Forrás: saját gyűjteményünk

Ballagás

Van egy este az évben, amikor az amfiteátrum leginkább önmagát adhatja, amikor arra használják, amire eredetileg létrehozták, amikor újra érvényesül több ezer embert befogadni képes monumentalitása. Soha máskor nincs ennyi ember benne. A nézők megtöltik a lelátó hatalmas lejtőjét, tekintetüket az arénára szegezik, olykor lélegzetvisszafojtva gyönyörködnek a zajos, színes játékokban, mint az egykori viadalok idejében. Ez az este a mi legkülönlegesebb, legnagyszabásúbb ünnepünk – a ballagás estéje.

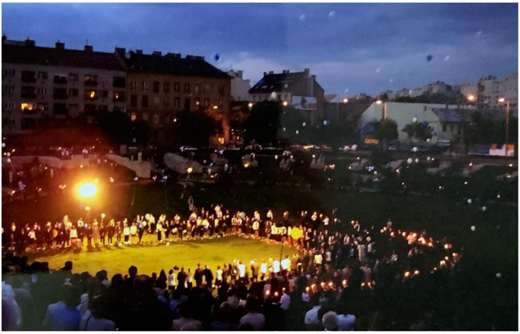

Forrás: saját gyűjteményünk

„Aki valaha is járt »árpádos« ballagáson, hiszem, sosem felejti el. Nem minden gimnáziumnak adatik meg, hogy ilyen történelmi helyszín szomszédságában élhet."

(Kisgyörgy Enikő – iskolánk tanulója volt 1975-1979)

Az amfiteátrumban tartott esti ballagások fogalommá váltak az eltelt 45 év alatt. De talán kevesen tudják, hogy ezt megelőzően is szokás volt, hogy a ballagók, miután végigjárták az iskola termeit, folyósóit, kimenve az épületből az amfiteátrumban is tettek egy kört, hogy diákéveik szeretett Amfijától is búcsút vegyenek.

„1956 májusában a ballagásnál az iskolából kiindulva az amfiteátrum területén is végigkanyarogtunk. A fotón az előtérben masírozó osztályom (IV. a) mögött látszik az Amfi fő építménye, az Árpád épülete, sőt a hátrább vonuló lányosztály is."

(Boga Bálint – iskolánk tanulója volt 1952-1956)

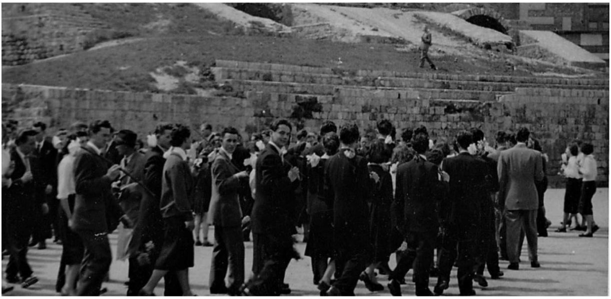

Forrás: Boga Bálint, 1956

Ballagási hagyományunk eredete

„...azok a csodálatos ballagások! Nincs párja annak az emelkedett, ünnepi hangulatnak a fáklyásmenettel és a világítóbuzogány-attrakcióval az amfiteátrumban."

(Götz Anna – iskolánk tanulója volt 1977-1981)

Az első fáklyás, világítóbuzogányos ballagás 1975 májusában volt.

A világítóbuzogány-gyakorlat ötlete egy iskolai ünnepségre (1975. április 4.) készült, zenére előadott futásos, alakváltozásos kendőgyakorlathoz kapcsolódik.

Forrás: saját gyűjteményünk

A bemutatót látva egy kolléganő megjegyezte mennyire hasonlít előző munkahelyén a Berzsenyi Gimnáziumban látott, 12 lány által bemutatott világítóbuzogány-gyakorlathoz. Felvetődött, hogy mi is csinálhatnánk hasonlót. Akkori igazgatónk Tiszavölgyi István nagyszabású ballagási ünnepélyt tervezett májusra az amfiteátrumba. Innen már csak egy lépés volt, hogy Felhősi Istvánné (később Marosvölgyi Jánosné), azaz Kati néni fejében a kendőgyakorlat buzogánygyakorlattá alakuljon, sikerüljön világító buzogányokat szerezni a Testnevelési Főiskolától, és elkezdődjenek a próbák. Eljött a nagy nap, a siker óriási volt, a fáklyás-buzogányos ballagás az amfiteátrum esti díszletei között lenyűgözött mindenkit, nem véletlen, hogy hagyomány lett belőle.
Két évvel később, gimnáziumunk fennállásának 75. évfordulóján a ballagás új elemmel bővült. Ekkor merült fel ugyanis az ötlet, hogy hívjuk meg a 25 és 50 éve érettségizett öregdiákokat és tanáraikat is. Ez a szép hagyomány - az öregdiákok vendégül látása és ballagása – ma is él, a régi és új árpádosok összetartozásának egyik szép szimbólumaként.

45 éve mindig ugyanúgy

Az Árpád Gimnáziumban a ballagás 1975 óta ugyanazon forgatókönyv szerint zajlik. Este 7-kor csengőszóra indulnak a ballagók, és végigjárják az épületet, búcsúznak. A kapun kilépve lobogó fáklyafények fogadják őket, ezzel kezdetét veszi a ballagási ünnep amfiteátrumi része, a búcsúztatás.

A „fáklyás fiúk"

Forrás: saját gyűjteményünk

A ballagók az iskola kapujától az amfiteátrumig a fáklyatartó fiúk sorfala között haladnak.

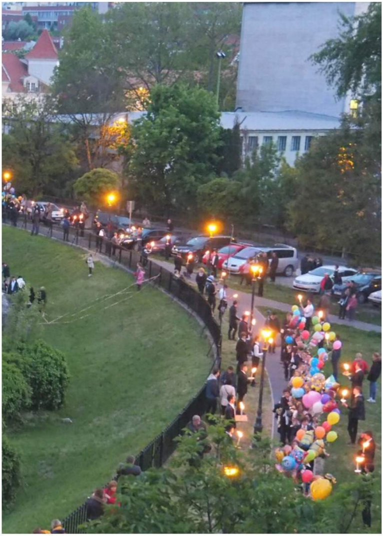

Forrás: Koncz János

A fiúk a menet végére állva követik a ballagókat az amfiteátrum arénájába, és ott felsorakoznak körülöttük. A fáklyások egy másik csoportja a küzdőtéren, illetve a kőfalakon körben elhelyezkedve gondoskodik az ünnepi megvilágításról. Páratlan hangulata van ezeknek a sötétben lobogó lángoknak, a viaszszagnak – ünnepélyes, és kicsit mágikus is.

A hagyomány kidolgozója, megszervezője Hajdu Gyula testnevelő tanár volt, beleértve a fáklyák beszerzését és a fiúk betanítását. Komoly szervezést, gyakorlást igényelt, hogy mindenki pontosan tudja a helyét és a feladatát. A fáklyás fiúk biztosították a ballagók szabad vonulását, az amfiteátrum veszélyes részeinek védelmét, ezen kívül a fáklyák biztonságos meggyújtására és egyszerre történő eloltására is ügyelniük kellett.

Hajdu Gyulától Tallár Tamás testnevelő tanár vette át ennek a hagyománynak a szervezését 1986-ban. Több mint 30 éven át szívvel-lélekkel irányította a fáklyás fiúk tevékenységét. Felkészítette őket a felelős magatartásra, kialakította elhelyezkedésük, mozgásuk koreográfiáját. A fáklyatartásban a végzősökön kívül az összes hadra fogható fiú részt vett, ami közel 200 főt jelentett.

Két évvel ezelőtt Romhányi András tanár úr „örökölte meg" feladatot. A hagyomány folytatódik, a fiúk most tőle tanulják, miben is áll fáklyás fiúnak lenni az Árpádban.

Forrás: Bódis Krisztián

A ballagási ünnepély a ballagók bevonulása után, 8 óra körül kezdődik.

A Himnusz után az igazgatói beszéd, majd az alapítványi díjak, jutalmak átadása következik. Ez mindig izgalmas és felemelő esemény, nem maradnak el az örömkönnyek és a hangos ováció sem.

Forrás: saját gyűjteményünk

Ezután az öregdiákok képviselője mond beszédet, majd a 12. évfolyam nevében búcsúzik egy végzős diák.
Az 1997. évi ballagáson Sinkovits Imre a Nemzet Színésze, Kossuth-díjas színművész, híres büszkeségeink egyike így emlékezett vissza 50 év távlatából szeretett alma materére:

„Igazgató Úr! Tisztelettel jelentem, az 1939-es I. A-B osztályok létszáma 84 fő, az 1947- es egyesített VIII. osztályból érettségit tett 89 jelölt, a mostani ballagáson jelen van 16 fő […], hogy fél évszázad után köszönetet mondjunk az alma maternek, volt igazgatóinknak, tanárainknak, azért a szellemi útravalóért, amit ballagási tarisznyánkba raktak a pogácsa és a 2 krajcár mellé. Bizony, az elmúlt évtizedek alatt sokszor kellett belenyúlnunk, de hála nekik, mindmáig kiapadhatatlan maradt. Így talán már érthető, miért állok itt a régi diáksapkámban, mely sok vihart átélt már akkor is, amikor még nem hatott ilyen mulatságosnak meggyérült-mohos-ősz fejemen. Piros kötője, fehér kötője s Árpád apánk szakálla bizony megkopott a futballozás, verekedés közben […]. Ez a jelvény és sapka jelentette nekünk szimbolikusan az együvé tartozást, egy élő közösséget, s bár zománca ütött-kopott, becsületét megóvtuk! Közmegvetés sújtotta azt, aki szégyent hozott rá! Mert ismertük, tiszteltük elődeinket, akik dicsőséget szereztek az Árpádnak, s mi ezt folytatni akartuk…”

(Sinkovits Imre – iskolánk tanulója volt 1939-1947)

Forrás: saját gyűjteményünk

BUDAPESTI
ÁRPÁD

Ezután következik a zászlóátadás és az osztályszalagok felkötésének régi szép ceremóniája.

Végül a ballagók kivonulnak az arénából, elhelyezkednek a lelátókon, a helyüket pedig elfoglalják a buzogányos lányok, hogy előadhassák a végzősöknek szóló ajándékukat.

A „buzogányos lányok”

> ***„…az amfiteátrumi fáklyás ballagások, emelkedett, teátrális hangulat, fekete tornadresszes lányok, mint a kamaszálmok netovábbjai…”***
>
> (Mészáros Károly – iskolánk tanulója volt 1975-1979)

„Buzogány – fogalom az Árpádban, de nem a történelemórák kapcsán. A ballagási ünnepélyek legfelemelőbb, leglátványosabb része a méltán országos hírnévre szert tett világítóbuzogány-gyakorlat Az ötletgazda és a megvalósítás egyszemélyi záloga Marosvölgyi Jánosné. Emberfeletti munka áll minden áldott évben a néhány perces csoda mögött."
(Lévay Zsolt – iskolánk tanulója volt 1982-1986, iskolánk tanára volt 1993-2002)

Az idők folyamán a kezdeti 40-ről 100 fölöttire nőtt a létszám. Az iskola saját buzogányokat szerzett be. Kezdetben csak az elsős lányok tanulták meg és adták elő a gyakorlatot, később a lelkes „visszajárók" is csatlakozhattak**.** A gyakorlatok bővültek, csiszolódtak, egy dolog nem változott – minden ballagás világító buzogányok kavargó fényeivel zárult.

„Nagyon sokat vállalnak a buzogányosok. A ballagás előtt 1 hónapig tízszer próbálunk. Hétfőn és szerdán háromtól fél ötig kint vagyunk az Amfiban, eső esetén a tornateremben. Az utolsó héten este fél nyolc-nyolctól fél tízig kell próbálnunk, hogy a sötét körülményekhez is alkalmazkodni tudjanak."
(Marosvölgyi Jánosné – iskolánk tanára volt 1969-2008)

Forrás: saját gyűjteményünk

Minden ballagás mögött óriási szervezés van, de azért adódtak izgalmas pillanatok.

1984-ben Kati néni nem tudott ott lenni a ballagáson. És éppen ekkor történt, hogy valakik kikapcsolták az utcai villanyoszlopról jövő áramot. A buzogányosok javában csinálták a gyakorlatot, amikor egyszer csak elhallgatott a zene. Drámai pillanat volt. A lányok folytatták tovább a mozdulatsorokat, ahogy a próbákon ezerszer, csak most síri csendben. Tökéletesen egyszerre dolgozva fejezték be a gyakorlatot, majd pedig minden megbeszélés nélkül ott maradtak, és a „visszakapott" zenére másodszor is megcsinálták. Ez volt az első megismételt buzogánygyakorlat. A kis elsős buzogányos lányok sírva borultak egymás nyakába, a közönség percekig tombolva tapsolt. Aki ott volt, nem felejti el.
Egy másik alkalommal a buzogánygyakorlat előtti pillanatban derült ki, hogy nincs hang. Már fél órája próbálkoztak a technikusok és segítők, miközben…

„… a néhány ezres tömeg csendben, türelemmel várakozott […]. Jöttek a ballagók követei, ők addig nem mennek el, amíg nem láthatják a gyakorlatot. Ekkor egy szülő felajánlotta, északról leereszkedik a kocsijával az arénába, a rádiómagnóján adjuk a zenét, az elemes hangosítóval egy kicsit ráerősítünk, akkor legalább a buzogányosok hallják. Így is történt. Olyan néma csend – ennyi ember jelenlétében – még nem volt az Amfiban, mint akkor. S talán a legnagyobb vastapsot is eme rendkívüli előadás aratta – egy órával az eredeti időpont után."
(Marosvölgyi Jánosné – iskolánk tanára volt 1969-2006.)

Forrás: Magyar Sajtófotó Portál, 2008

Marosvölgyi tanárnő, Kati néni 25 éven át volt a buzogánygyakorlatok egyszemélyi felelőse, évről évre óriási munkát fektetett abba, hogy felejthetetlen élményhez juttassa a ballagókat, az ünnepre összesereglett közönséget – és nem utolsó sorban magukat a buzogányozó lányokat. Betegsége miatt 2000 után már nem tudta betanítani a gyakorlatokat, de szerencsére volt, aki folytassa az általa teremtett hagyományt.

Csernus Magdolna testnevelő tanár 2001 februárjában került iskolánkba. Kati néni egykori tanítványaként számára is fontos volt ennek a nagy hagyományokkal rendelkező programnak a továbbvitele, szellemiségének folytatása. Így a 100-éves jubileumra ő tanította be a Kati néni által készített különleges és felejthetetlen koreográfiát. Ezt követően, egészen 2008-ig az ő irányításával zajlottak a ballagási buzogánybemutatók.

2009-ben Fekete Andrea tanárnő vette át a stafétabotot, aki árpádos diákként ugyancsak Kati nénitől tanulta a buzogányozást. Testnevelőként pedig méltó folytatója a magas szakmai színvonalnak: immáron 11 éve kápráztatja el mindig új, mindig izgalmas gyakorlataival a ballagókat és a nézőközösséget.

Forrás: Árpád Média, 2009

> ***„A buzogánygyakorlat titkaiba, koreográfiájának megtervezésébe, a próbák összeállításának és levezetésének rejtelmeibe és rendjébe Felhősi / Marosvölgyi Kati néni avatott be. Ellestem tőle az alkotás nagyszerűségét, a betanítás pontosságát, a művészek alázatosságát és bohóságát. Minden évben valami újat, valami nagyszerűt létrehozni, számomra ebben áll a buzogánygyakorlat varázsa."***

(Fekete Andrea – iskolánk tanulója volt 1980-1984, iskolánk tanára 1995-től)

Forrás: Árpád Média, 2014

A tanárnőnek köszönhető, hogy a buzogányozás nagyon népszerű a lányok körében, a létszám a duplájára nőtt, az általa megtervezett gyakorlatokat 200-230 lány tanulja be. A kezdő osztályokba járóknak kötelező, de - amint a számok mutatják - a lányok nagy része, önként, és az évek folyamán többedszerre vállalja a betanulás fáradalmait. A buzogányok színét ma már különböző színű műanyag poharak adják, amit led égő világít meg, a koreográfia is bővült, 20 percig tart és négy különböző felépítésű részből áll.

Forrás: Árpád Média, 2016

„Sokszor hallom, hogy valaki azért jön az Óbudai Árpád Gimnáziumba, hogy buzogányozhasson. Fantasztikus összetartozás van a lányokban (…), hiába esik az eső, vagy hiába van hideg, vagy éppen túl meleg, semmi sem tarthatja őket vissza a próbáktól. Az meg teljesen természetes, hogy az előadást akár esőben is végigviszik!”

(Fekete Andrea – iskolánk tanulója volt 1980-1984, iskolánk tanára 1995-től)

Forrás: Árpád Média, 2016

„Öt éven át folyamatosan benne és érte éltünk. Számunkra a tavasz nem a tanév közeledő végét jelentette, hanem a csúcspontot… Ha bárki azt merné feltételezni, hogy az egész csak könnyed séta a szép zöld gyepen, az nagyot téved! Igazán lelkiismeretesen részt véve a próbákon (másként nem is érdemes!) pontosan tudja azt minden lány, milyen fárasztó negyedszerre (!) is elkezdeni a futást, akár tűző napon, akár a gomolygó porfelhőben, kerülgetve a fűcsomók között galádul rejtőző kutyapiszkot és üvegdarabokat. […] Minek csináljuk, ha ilyen rossz? – De egyáltalán nem az. Sőt! Az elmúlt 5 tavaszban ez volt, ami igazán sokat jelentett, és várakozással töltött el minket.”

(Ábel Adrienne és Horváth Anna Floransz – iskolánk tanulói voltak 2010-2016)

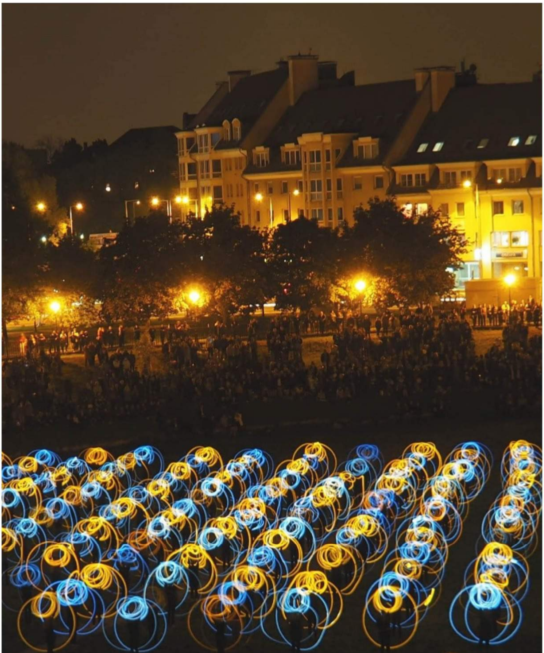

Forrás: Árpád Média, 2016

„Van valami különös atmoszférája a buzogánynak, valami varázsa, ami ha igazán megérint, többé nem ereszt el. Ahogy a perzselő napon állva várjuk, hogy kezdődjön a zene, vagy amikor az esti próbán gyakorlat közben köszönt be az alkonyat, és gyulladnak meg a lámpák az utcán és a környező házak ablakaiban… Ugyanilyen a járókelők kíváncsi tekintete – sokan nem értik, hogy mit csinálunk és miért, aztán ott van még a taps, az éljenzések a végzősöktől vagy egyszerű nézőktől, mikor véget ér minden…"

(Ábel Adrienne és Horváth Anna Floransz – iskolánk tanulói voltak 2010–2016)

KRISZTIAN
BODIS
PHOTOGRAPHY

Forrás: Bódis Krisztián, 2015

„A »cifrát« megtanulni nem volt annyira könnyű! Ha jól emlékszem, akkor kétszer fejbe is vertem magam azokkal a tömör piros buzogányokkal… Brr. Viszont még mindig itt vagyok, ráadásul a lelkesedésem még nagyobb, mint hetedikesként."

(Ábel Adrienne és Horváth Anna Floransz – iskolánk tanulói voltak 2010–2016)

Forrás: Árpád Média, 2018

„Kedves Árpád!
(…)
Tudod, hogy ezt a levelet a hivatalos búcsúzás – a ballagás – után írom. Azt pedig biztosan sejted, de hogy tudd is, elmondom: Te búcsúztatod legszebben a ballagóidat. Csodálatos hagyomány, hogy az osztálytermekben minden szempár az éneklő ballagók sorát figyeli, amíg ők kiérnek az amfiteátrumba, hogy a buzogányozó lányok minden mozdulata a ballagókhoz szól, hogy a ballagók szíve együtt dobbanhat a tűzijáték dördüléseivel. Most, hogy én is átéltem ezeket, még megosztanám Veled azt az apró titkot, hogy a buzogánygyakorlat akkor a leggyönyörűbb, mikor az ember könnyes szemmel csak elmosódott színfoltokat lát táncolni a sötétben."
(Mlynarik Júlia – iskolánk tanulója volt 2014-2018)

Forrás: Árpád Média, 2019

Az eső és a kockás ing

Az eső réme a kezdetektől ott lebeg minden ballagásunk fölött. Volt, hogy reggel 7-től esett, de délutánra elállt, volt, hogy a ballagás után szakadt le az ég, volt, hogy hatalmas pocsolyák voltak az Amfiban, amiket el kellett tüntetni, volt hogy, amikor megszólal a ballagókat indító csengő kint még szakadt, de mire kiértek elállt, és volt, hogy a buzogánygyakorlat végét már zuhogó esőben csinálták a lányok. De olyan nem volt, hogy a ballagást ne tudtuk volna megtartani az Amfiban. Ebben minden bizonnyal szerepe van egy misztikus elemnek.
Nehéz már kinyomozni, pontosan hogyan is kezdődött, de Hajdu tanár úrnak volt egy sárga, kockás inge, amiről az a hír járta, hogy elűzi az esőt. A ballagás napján mindig ezt viselte, főleg, ha esőre állt az idő. Ezen a napon elmaradhatatlan volt az inggel való játékos-babonás évődés. És – működött! Mindig megúsztuk. Amikor a tanár úr elment a Veres Péter Gimnáziumba, az inget ránk hagyományozta. Íme az ing, amelyet Fekete Andrea és Molnárné Vámos Katalin tanárnők lengetnek az égiek felé mágikus hatás érdekében:

Forrás: Árpád Média

Azért egyszer mégis megtörtént. 2017-ben zuhogó esőben került sor a buzogánygyakorlat bemutatására. De legalább kiderült, hogy az eső sem tudja elmosni a ballagást!

> ***„Az iskolából kiérve a lányok gyorsan lecserélték magas sarkú cipőiket, megkaptuk szüleinktől a meleg kabátot, az esernyőt, és én személy szerint a virágaim felét rábíztam anyukámra. A ceremónia felétől eleredt az eső, mintha dézsából öntötték volna, de én ezzel együtt is ezt egy csodálatos ballagásnak könyvelem el. Sőt, az esőtől talán mindenkinek még emlékezetesebb lesz ez az este.”***
>
> (Keresztes Fanni – iskolánk tanulója volt 2011-2017)

Az árpádosok fáklyás-buzogányos ballagása a környék lakóit is évtizedek óta az ablakhoz vonzza. Az autók, autóbuszok lelassítanak, megállnak rövid időre, hogy megcsodálják a színpompás látványt. Egyedi hangulatú esti ballagásaink gyakran szerepelnek a sajtóban, sőt a művészi fotósokat is csábítják.

Czeglédi Áron videója a 2015-ös buzogánygyakorlatról és tűzijátékról:

Buzogányozás és tűzijáték | 2015.04.30. @ Óbuda
Megnézen...
Megosztás